

# Prologue

Baby, come fly me to the moon.

เวลา 23.21 นาฬิกา

กลางดึกเช่นนี้เหมาะแก่การหลับไหล เป็นเวลาที่ใครหลายคน  
ปล่อยให้ร่างกายได้พักผ่อน แต่ไม่ใช่กับคนอย่าง ‘จิ้น’ หรืออีกชื่อ  
ที่เจ้าตัวใช้ในทวิตเตอร์คือ ‘เหล่าจิ้น’ เกย์หนุ่มร่างนุ่มที่ชอบลงรูป  
ยั่วเพศยั่วน้ำลายเค่อหลาย ๆ แอค

หนุ่มนักศึกษาปีสองที่ฟรังนี้มีเรียนตอนเช้ายังไม่ยอมเข้านอน  
เพราะกำลังหามุมถ่ายรูปวาบหวิวเพื่อลงทวิตเตอร์ที่มีผู้ติดตามเกือบ  
แสน

ไม่มีใครรู้จักตัวตนจริง

ไม่มีใครเคยเห็นหน้าจริง

มีเพียงรูปถ่ายวับ ๆ แวม ๆ ที่เจ้าตัวลงให้ชมเท่านั้นที่ผู้ติดตาม  
ได้เห็น

มันควรเป็นเช่นนั้นแหละ จิ้นแค่เหงาแล้วหาอะไรทำฆ่าเวลา  
ไม่ได้จริงจังหรือหมกมุ่นอยู่กับทวิตมากหรอก...แต่ถึงอย่างนั้นเขาก็



อดยอรับไม่ได้เหมือนกันว่าช่วงนี้ค่อนข้างเข้ามาตอบแชตบ่อย  
มีแชตเดียวที่เขาไม่เคยข้ามหรือดองไว้ได้นานเกินครึ่งวันเลย

## TWITTER

zeno

23:21

zeno : ช่วงนี้ลงล้นบ่อยจังเลย

ข้อความนั้นถูกส่งเข้ามาหลังจากจีนลงรูปริมฝีปากอวบอ้อมที่  
เปรอะเปื้อนไปด้วยนมข้นหวาน เพราะร่างบางนั่งกินขนมปังราดนม  
อยู่แล้วเกิดความคิดพิเรนทร์

แอดเค่เองหนุ่มที่ใช้ชื่อแอดทวิตว่า **zeno** มากดรีฯ ทุกครั้งที่จีน  
โพสต์รูปวาบหวิว

โน้ก๊รีบ่อย : เหล้าจีน

zeno : ก็โน้อยากเมาเหล้าจีน

ดูรูปเฉย ๆ มันไม่เมาหรอกนะ : เหล้าจีน

zeno : งั้นโน้ขอกินได้ไหมครับ

เรียวยาวาววดขึ้นมาไขว้กัน ข้อความนั้นทำให้ใบหน้าสวย  
จูดี้มมูมปาก

อยากลองให้กินดูเหมือนกัน...

นั่นคือสิ่งที่คนตัวบางคิด

จีนค่อนข้างสนใจซีโน เพราะเขาไม่ได้ทักเข้ามาด้วยข้อความ

ลามกจนดูหยาบคายเหมือนคนอื่น เขาไม่ได้หักมาทำนองว่าอยากนอนกับเงิน ไม่ได้เสนอตัวให้ และไม่ได้เสนอให้เงินไปทำนั่นนี่หรืออะไรเทือกนั้น

จีนจำได้ว่าข้อความแรกที่ซีโน้ทักเข้ามาบอกเพียงว่า ‘เพลงเพราะดีนะครับ’

น่าซำ

ซีโน้ไปฟังเพลงที่จิ้นรวมเธรดไว้ในทวิตฯ แล้วก็หักมาชวนคุย นั่นนี่ ก็มีบ้างที่เขาทำท่าจะเห็นได้ แต่มันก็ไม่ได้มากไปจนจิ้นรู้สึกไม่ดี...จิ้นเปิดแอดฯ แบบนี้เพราะต้องการคุยเล่นสนุกสนานอยู่แล้ว และมันสนุกดีที่ได้ Dirty talk ในระดับที่พอเหมาะพอควรกับคนที่หลงใหลในรูปวิบ ๆ แวม ๆ ของเขา

แต่กระนั้นซีโน้ก็ทำเหมือนว่าไม่ได้สนใจจิ้นมากนัก

บางครั้งก็หักมาคุย บางครั้งก็ไม่ แค่มาริฯ รูปแล้วก็ไป แม้คำพูดคำจาจะดูเหมือนอยากได้จิ้นหนักหนา ทว่าบางครั้งก็ทำเหมือนไม่ได้สนใจเท่าไร

ซีโน้ไม่ได้โถมเข้ามาใส่จิ้นเสียทีเดียว

เขาทำตัวว่าสนใจจิ้นไม่อาจละทิ้งข้อความของเขาได้นานเกินสามชั่วโมงเลยด้วยซ้ำ

แผ่นขนมปังราดนมหยาดเยิ้มถูกวางไว้บนจานง่ ๆ ริมฝีปากอ้อมดูคุณปลายนิ้วที่เลอะนมชั้นหวานเพื่อทำความสะอาดมันอย่างไม่ใช่ใจเท่าไร จิ้นไม่ลืมที่จะหยิบมือถือขึ้นมาถ่ายรูปวินาทีนั้นเอาไว้ เพราะการใช้ลิ้นเลียนิ้วและดูคุณจนเปียกชุ่มแบบนั้นเป็นภาพที่ชวนคิดลึกได้อย่างดี

จิ้นตั้งใจพิมพ์ข้อความส่งไปให้อีกฝ่ายพร้อมกับแนบรูปครึ่งหน้าเมื่อครู่ที่ไม่ได้โพสต์ลงทวิต

ถ้าอยากกินจริง ๆ โน้ตต้องพยายามหน่อยแล้วละ : **เหล่าจีน**

หน้าจอโทรศัพท์มือถือถูกล็อกไว้ทันทีหลังจากกดส่งข้อความไป คนตัวเล็กไม่ได้รับรู้เลยว่าทำให้เค่อหนุ่มที่ใช้นามแฝงว่า **'ซีโน'** ซึ่งตอนนี้นั่งอยู่หน้าจอคอมพิวเตอร์มีอารมณ์ขึ้นมาเพราะรูปถ่ายยั่วเพศที่เขาเพิ่งส่งไปในแชตส่วนตัว

คุยกับเหล่าจีนที่โรซีโน่จำต้องเมื่อยมือตลอดเลย

# Chapter 01

If you know how to treat me,  
you know how to touch me.

[บทบรรยาย : จีน]

จบไปอีกวันกับการเรียนที่แสนน่าเบื่อ

ผมถอนหายใจยาวเหยียดหลังได้ยินคำว่า ‘เลิกคลาส’ ของอาจารย์ประจำวิชาที่ตอนนี้ได้เดินออกจากห้องไปแล้ว มีอข้างหนึ่งคิดว่าโทรศัพท์มือถือเครื่องบางชิ้นมาเช็คข้อความที่ค้างอยู่

แน่นอนว่ากำลังมองหาแชตของใครบางคน

ผมمينข้อความต่างๆ ที่ทักเข้ามาคุยเล่นในทวิตฯ กดเข้าแชตของซีโนอย่างไม่ลังเล

TWITTER

zeno

11:11

zeno : เรียนเช้าเธอวันนี้

นั่นคือข้อความที่ค้างอยู่  
เป็นข้อความเมื่อสองชั่วโมงก่อน แต่ยังไม่ได้รับการตอบกลับ  
เพราะผมตั้งใจเรียน

ผมรู้ว่าตอนไหนควรตอบ ตอนไหนไม่ควรตอบ ทวิตเตอร์  
เป็นแค่เศษเสี้ยวหนึ่งในชีวิตเท่านั้น ผมไม่ยอมให้มันเข้ามาเป็น  
ปัจจัยหลักในการดำเนินชีวิตหรอก

เรียนเสร็จแล้ว : เหล้าจีน

zeno : เชมครับ

zeno : กลับห้องไปนอนกัน

ได้แต่อมยิ้มให้แก่ข้อความนั้น

เราทั้งคู่ไม่ได้คุยกันแค่เรื่องอย่างว่า ไม่ได้คุยลามกไปวัน ๆ  
กับซีโน... มันเป็นเรื่องที่มากกว่านั้น

ซีโนได้รู้ว่าผมยังเรียนอยู่ และผมเองก็ได้รู้ว่าเขายังเป็นแค่  
นักศึกษาอยู่เหมือนกัน แม้จะเป็นอย่างนั้นก็ไม่ว่าใครเป็นที่ใครเป็น  
น้อง หรืออาจจะรุ่นราวคราวเดียวกัน ไม่รู้ว่าอีกฝ่ายเรียนที่ไหน  
เราทั้งคู่ต่างก็ไม่รู้เรียลกัน

ชวนอย่างกับอยู่ห้องเดียวกัน : เหล้าจีน

zeno : อยู่ด้วยกันก็ดีสิ

zeno : โน่อยากกอดจิ้น

หัวใจดวงน้อยพลอยสั่นไหวตอนอ่านข้อความนั้น

ซีโนติดพิมพ์ชื่อแอดฯ ในทวิตฯ ทุก ๆ ข้อความที่เคยส่งมา

อีกฝ่ายจะพิมพ์แทนตัวผมว่า ‘เหล่าจิ้น’ ตลอด แต่วันนี้ไม่ใช่ พอดตัดคำว่าเหล่าออกไปแล้วเหลือไว้แค่จิ้นที่เป็นชื่อเรียล มันทำให้ก่อนเนื้อในอกข้างซ้ายกระดูกบเสียวอย่างนั้น

“ตอบอยู่นั้นแหละแฮต” เสียงน่ำรำคาญดังขึ้นทำให้ต้องละลายตาจากจอสีเหลี่ยมไปมองเพื่อนตัวสูง “มึงจะไปกินไหมข้าวเหนียว”

“ไป” ตอบสั้น ๆ ขณะเดียวกันก็เก็บโทรศัพท์มือถือเครื่องบางเข้ากระเป๋าโดยไม่ได้ตอบกลับข้อความของซีโน้เลย

ผมเมินเฉยไปดื้อ ๆ

มันไม่ใช่ครั้งแรกที่ทำแบบนี้

ผมเป็นแบบนี้ตลอด ซีโน้รู้ดี...แต่ไม่ได้เร่งรัด ไม่ได้ทักท้วง ๆ หรือได้ถามว่าหายไปไหน ในเวลาเดียวกันก็ไม่ได้เฝ้ารอ ซีโน้เองก็เคยเมินข้อความผมไปดื้อ ๆ เช่นเดียวกัน เราทั้งคู่เป็นแบบนี้ เรื่องไหนอยากบอกก็บอก เรื่องไหนไม่อยากบอกก็ไม่บอก และต่างฝ่ายต่างไม่ถามซอกแซกเรื่องของกันและกัน

“วันนี้ไอ้โฮปขอมากินข้าวกับเรานะ เพื่อนมันไม่มาสักคน มันบอกว่าเหงา”

‘เบ’ เพื่อนคนเดียวที่ผมเลือกคบบอกระหว่างที่เราทั้งสองกำลังเดินตามโถงทางเดินเพื่อไปรอลิฟต์

“อ้อ กินร้านไหน”

“มึงเลือกดิ”

“มึงไม่ถามโฮปล่ะ”

“มันรอออยู่ใต้ตึก งั้นค่อยถามมัน”

“อ้อ” ตอบแบบขอไปทีพลงพยักหน้ารับ

‘โฮป’ ที่เราทั้งคู่กำลังพูดถึงคือเพื่อนต่างสาขาของเบ ผมรู้ว่าว่าหมอนี้เพื่อนเยอะแยะไปหมด แต่เพื่อน ๆ ของเบก็ไม่เคยทำให้

ลำบากใจ กลับกัน...ผมชอบเวลาเพื่อน ๆ ของเบมาอยู่ด้วย  
 ชอบเวลาได้เข้ามาทักตลก ๆ ที่เพื่อนกลุ่มนั้นเล่นกัน  
 ถึงจะมีเพื่อนสนิทแค่คนเดียว แต่ก็เชื่อว่าจิตใจไม่ให้ใคร  
 เข้ามาเป็นเพื่อนเสียหน่อย

### ร้านข้าว

เราทั้งสามคนนั่งอยู่ในร้านอาหารตามสั่งแถว ๆ หน้ามหาวิทยาลัย ไฮปเป็นคนเลือกร้านนี้ มันเป็นร้านที่ผมกับเบมาากินด้วย  
 กันบ่อย บางครั้งไฮปและเพื่อนคนอื่นในกลุ่มของเขาก็มาด้วยเวลาที่  
 ที่พวกเราเลิกเรียนตรงกัน

“คนสวยกินอะไรคะ” ไฮปที่กำลังทำหน้าที่จุดเมนูใส่กระดาษ  
 เอ่ยถาม

ดวงตาของหนุ่มผมสีบลอนด์ทองคนนี้แวววาวเสมอเวลาเรา  
 เจอกัน

ไฮปชอบชมว่าผมสวย ชอบจิบ ชอบแซว ทว่าไม่เห็นแว้วว่า  
 อีกฝ่ายจริงจังเลยเล่นกลับเป็นบางครั้งบางคราว

“กินไฮปได้ไหม”

“ต้องได้สิคะ ไฮปเกิดมาเพื่อเป็นอาหารของจีน”

“...”

“กินได้เลย ไม่คิดตังค์”

เขาน่ารักดีนะ

ผมชอบที่เขาขี้เล่น มันทำให้ช่องว่างระหว่างเราลดลง ตอนนี้  
 เขาแทบจะเป็นเพื่อนคนหนึ่ง ไม่ใช่เพื่อนของเพื่อน

“เดี๋ยวกูตี” เบที่นั่งอยู่หัวโต๊ะขัดขึ้น ก่อนที่เราทั้งสองคนจะได้  
 หยอกล้อกันไปมากกว่านั้น

“เราเอาข้าวผัดกุ้ง” ผมบอกเมนูที่อยากกินด้วยเสียงกลัวหัวเราะ

“ข้าวผัดกุ้งนะคะ” โสไปพูดทวนขณะจดปลายปากกาเขียนเมนู  
“คะ ข้าวผัดกุ้ง”

“โอเค เรียบร้อยค่ะ” ใบหน้าหล่อคมคายฉีกยิ้มกว้างส่งมาให้ก่อนจะหันไปถามเพื่อนด้วยโทนเสียงที่เปลี่ยนไป “แล้วมีจะแตกอะไร”

“คำพูดคำจาสองมาตรฐานชัดเจนเลยนะไอ้สัตว์” เบอดแซะเพื่อนตัวดีไม่ได้ “กูเอาผัดพริกแกงไก่”

“...”

“ใช่ดาวกรอบ ๆ เขียนลงไปด้วย”

“เออ”

โสไปทำหน้าที่จดเมนูเสร็จก็ส่งให้พี่คนเสิร์ฟที่เดินวนอยู่ในร้านตอนนี้เป็นเวลาใกล้เที่ยงนักศึกษาเลยเต็มทุกโต๊ะ และคงอีกนานกว่าข้าวที่สั่งจะมาเสิร์ฟ ระหว่างนั้นจึงคิดว่าโทรศัพท์ที่ขึ้นมาตอบข้อความที่ค้างไว้ก่อนหน้านี้

**zeno** : โน่อยากกอดจิ้น

กอดเฉย ๆ เทรอ : **เหล่าจิ้น**

ครี๊ด!

โทรศัพท์ทั้งสองเครื่องที่วางอยู่บนโต๊ะสั่นครี๊ดพร้อม ๆ กันทำให้สายตาทั้งสามคู่ของพวกเขาจับจ้องไปที่มันโดยไม่ได้ตั้งใจ

ผมไม่ได้อยากเสียมารยาท แต่แรงสั่นจากทั้งสองเครื่องนั้นค่อนข้างรุนแรงเลยผินมอง แต่ดูเหมือนเจ้าของโทรศัพท์ทั้งสองคน

จะไม่ได้สนใจเท่าไร

เบยยังนั่งชมมกชมไม่ต่อ

ส่วนโฮปก็เปิดซีดีเรียนอ่านทบทวนอยู่

ผมวางโทรศัพท์เครื่องสวยไว้บนโต๊ะเพราะซีโนไม่ได้ตอบกลับ  
มา จากนั้นก็หันไปชวนเพื่อนสนิทคุยเรื่องงานที่ยังค้างคาและอีก  
หลาย ๆ ประเด็นที่สรรหามาคุยกัน

### สามชั่วโมงถัดมา

หลังจากกินข้าวกับโฮปและเบเสริจก็กลับห้องมานอนง่วง ๆ ดู  
หนังจนจบไปหนึ่งเรื่อง

ซีโนตอบข้อความกลับมาแล้ว แต่ผมไม่ได้เปิดอ่านในตอนนั้น  
ค้างแชตไว้เพราะยังไม่มีอารมณ์จะสนทนากับใคร แม้แต่กับแอดเค่อ  
หนุ่มที่ช่วงนี้ติดนึกติดหนาก็ไม่แม้แต่จะแล

ครี๊ด!

เสียงสั้นเตือนจากโทรศัพท์มือถือดึงความสนใจให้เลื้อยไป  
มอง แต่ก็ไม่ได้สนใจมากนัก ไม่รู้ด้วยซ้ำว่าใครทักเข้ามา ทว่าความ  
สงสัยนั้นก็คลายลงเมื่อเสียงแจ้งเตือนสิ้นสุดไปไม่ถึงนาทีก็มีสาย  
เรียกเข้า

สายจากเบ...

“ว่า” กดรับสายแล้วกรอกเสียงทักทายห้วน ๆ อย่างเคยชิน  
[ไปดื่มเหล้ากันเถอะ]

“...”

[เพื่อนภูซวน]

“ซีเกียจ” คำตอบไม่ได้ต่างไปจากทุกที

เบย่อมรู้ดีว่าผมไม่ชอบดื่มเหล้าหรือเข้าผับ ชอบขลุกตัวอยู่

ในห้องสี่เหลี่ยมโง่ ๆ ดูหนัง ฟังเพลง และวาดรูปเล่นไปวัน ๆ แต่ถึง  
อย่างนั้นแบกชอบมาชักชวนให้ไปเที่ยวด้วยกันอยู่เรื่อย

มีบ้างที่ผมยอมไป แต่ก็ไม่บ่อยนัก แทบจะนับครั้งได้เลย

[มึงไม่ได้ไปเที่ยวกับภูนานแล้วจิง วันนีไปเถอะ]

“...”

[ร้านเหล้าโปรฯ ดีมากวันนี้]

“...”

[ไปกับภูหน่อย วันนี้จะไปเมา กลับกลับไม่ไหว]

“นี่คือประเด็นสำคัญสินะ” แม้จะอยากปฏิเสธ แต่พอได้ยิน  
เพื่อนบอกแบบนี้ผมก็มีทำที่อ่อนลง

[อือ]

“แล้วนี่งอยากเมา”

ไม่บ่อยนักที่เบจะอยากดื่มจนเมาและ ผมรู้ว่าเพื่อนคนนี้ดูแล  
ตัวเองได้ดีเสมอเวลาไปดื่มหรือเที่ยวกลางคืน นั่นเลยทำให้รู้สึก  
แปลกใจที่เพื่อนบอกว่าอยากเมา

[โดนคนคุยเท]

“สมน้ำหน้า”

[เออ ค่อยมาทับถม]

“เจอก็โมง” แม้จะทับถมเพื่อนไปอย่างนั้น ทว่าผมก็ยอมตกลง  
ไปเที่ยวด้วยกัน เพื่อให้เพื่อนได้เมาอย่างสบายใจ

[เลตสุดสามทุ่มแล้วกัน อย่าเกินนั้น]

“ร้านไหนเนี่ย”

[เจซีผับ]

“อือ ออกแล้วเดี๋ยวบอก”

[ไม่ต้องแต่งตัวเต็มมากนะ เดี่ยวเพื่อนกุคั่ง]

“ไม่รับปาก”

[हां]

เบตาอย่างไม่จริงจังก่อนจะวางสายไป ทำให้ทั้งห้องกลับมา  
มีแค่เสียงจากทีวีที่ยังเปิดค้างไว้

อีกนานกว่าจะสามทุ่มซึ่งเป็นเวลาที่เพื่อนกำหนดไว้ว่าไม่ให้  
เกินนั้น

...เดี๋ยวค่อยไปอาบน้ำแต่งตัวแล้วกัน

คิดได้แบบนั้นพลันมือก็กดเข้าแอปพลิเคชันยอดฮิตอย่าง  
tiktok เลื่อนหน้าจอไปเรื่อยอย่างไม่รู้จักจบจักสิ้นโดยที่ทีวียังเปิดค้าง  
ไว้ มันเป็นเรื่องที่ใคร ๆ ก็ทำกันนั่นแหละ เปิดทีวีแล้วเล่นโทรศัพท์  
นะ

### @JZ Pub

หลังจากมัวลีลาอยู่นานผมก็ออกมาพบปะกับเบที่ร้านเหล้า  
ชื่อดังซึ่งไม่ได้อยู่ไกลจากย่านที่พักอาศัยมากเท่าไร นั่งแท็กซี่เพียง  
ไม่กี่นาทีก็มาถึง

เบบอกว่าไม่ต้องแต่งตัวจัดเต็มมาก ผมจึงสวมเพียงเสื้อยืด  
สีขาวตัวบาง ปลดกระดุมสองเม็ดบนเพื่อโชว์แผ่นอกเนียน ส่วนล่าง  
สวมกางเกงยีนขาวขาดเข่าอย่างมีสไตล์ เครื่องประดับเองก็ไม่ได้  
มากมาย มีเพียงสร้อยเงินเรียบ ๆ ประดับคอเพื่อไม่ให้โล่งจนเกินไป  
และกำไลข้อมือเส้นเล็ก

คนในร้านแน่นขนัดจนต้องคว่ำชายเสื้อเพื่อนเอาไว้ระหว่ง  
ที่เรากำลังเบียดเสียดผู้คนมากมายไปยังโต๊ะ

เสียงเพลงดังอีกทีก็ครึกโครมนำรำคาญ แต่ผู้คนมากมายใน  
ร้านนี้ก็กลับชอบ หลายคนโยกย้ายร่างกายไปตามจังหวะ บางคนก็

นั่งดื่มไม่สนอะไร

ผมกวาดตามองไปรอบ ๆ ขณะเดิน จนในที่สุดเราก็มาถึงโต๊ะที่รายล้อมไปด้วยเพื่อน ๆ ของเบ

“มึง...” เบตะเบ็งเสียงเรียกความสนใจจากเพื่อนคนอื่น “จิ้นมาแล้ว”

ผมโพรยยิ้มไปทักทายเพื่อนของเพื่อนสี่ห้าคนที่ยืนรายล้อมขวดเหล้า ไชตา และถังน้ำแข็ง

เพื่อนกลุ่มนี้คือเพื่อนที่เบชอบมาเที่ยวด้วยบ่อย ๆ ไม่ค่อยเจอที่มหาวิทยาลัยมากเท่าไร เพราะอยู่กันคนละคณะ ส่วนใหญ่ที่มหา'ลัยเราจะเจอกลุ่มของโฮปมากกว่า

“ไงเราอะ ไม่ค่อยมาให้เจอเลยนะ” หนึ่งในกลุ่มเพื่อนที่ชื่อ **‘เมฆ’** เอ่ยทักทายหลังจากไม่ได้เจอกันนานมาก

ผมเที่ยวครั้งล่าสุดคงเป็นช่วงหลังสอบเสร็จเจตอนปีหนึ่งละมั้ง

“อ้อ เราหนวกหูเพลงอะ” ผมตอบไปตามความจริง

ไม่ค่อยชอบเที่ยว แม้จะชอบฟังเพลง แต่เพลงที่เปิดในผับเสียงดังเกินไปเลยไม่ค่อยชอบเท่าไร

เบรู้ และเพื่อนเกือบทุกคนของเบก็รู้

“นี่ มาใหม่ จิ้นไม่เคยเจอ” เมฆผายมือไปยังผู้ชายร่างสูงที่ยืนอยู่ข้างผม

ทันทีที่สายตาเราพาดกัน แรงดึงดูดบางอย่างก็ทำให้ไม่สามารถละสายตาไปมองทางอื่นได้ แม้เสียงในผับจะดังมากแค่ไหน แต่เหมือนหูทั้งสองข้างดับไป

ไร้เสียง

ไร้ผู้คน

ราวกับเวลาถูกหยุดลงชั่วขณะ

“หวัดดี” เจ้าของเสียงทุ้มเอ่ยทักทายเรียกสติให้ผมกลับมา  
ไฟกำลังจวบจนได้

“หวัดดี” เอ่ยทักกลับ

รู้สึกเงินอายุอยู่นิดหน่อยเพราะดันไปจ้างเขาเสียนาน

“ซินะ” ร่างสูงแนะนำตัวง่าย ๆ

“เราจิ้น”

ผมละสายตาไปจากซีไม่ได้ เขาดูดีและดึงดูดสายตามาก

คงเป็นเพราะโต๊ะเราเป็นโต๊ะแบบยืนจึงทำให้เห็นได้ชัดว่าซี  
สูงกว่าผมมาก... มากถึงขนาดที่ว่าต้องเงยมองอีกฝ่าย สายตาที่เรา  
ทั้งคู่จับจ้องกันมันชัดเจนว่าชื่นชม และชัดเจนว่าสนใจ

ผมไม่ใช่คนใสซื่อหรอก... มองออกอยู่แล้วว่าคนที่กำลังมอง  
มาตอนนี้คิดอะไรอยู่

“มีเงจะทักกันแค่นั้นหรอ” เมื่อเห็นว่าไม่มีบทสนทนาใดเกิด  
ขึ้นอีกเบิ่งทวงถาม

“แล้วจะให้ทักยาวแค่ไหน” ผมเลื่อนสายตาไปมองเพื่อน

“ไม่รู้ ก็แบบ... มันสั้น”

“อ้อ ทักสั้น ๆ เนี่ยแหละ”

“ชะงั้น”

เบทำหน้าที่เหยเก มองผมสลับกับซีครู่หนึ่งก่อนจะไหวไหล่  
พลางเลื่อนสายตาไปสนใจทางอื่น

เวลาเดินไปเรื่อย ๆ อย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย เช่นเดียวกับ  
ผู้คนมากมายในผับนี้ที่เดินกันอย่างสนุกสนาน เพื่อนในกลุ่มเริ่ม  
มัวเมาไปกับแสงไฟสลัว ดนตรี แอลกอฮอล์ แล้วก็ผู้คน

เบเองก็เมาได้ที่

ผมเฝ้ามองเพื่อนที่ยืนเดินกับเพื่อนคนอื่นอยู่ที่โต๊ะ มีบ้างที่

เพื่อนตัวดีหันไปชนแก้วกับโตะข้างๆ และมีบ้างที่หันมาชวนผมเดินด้วยกัน

นั่นทำให้ผมได้แต่ขำ เพราะรู้สึกว่เบเมาแล้วว้

ที่บอกว่าอยากเมาคงไม่เกินจริงเท่าไร เพราะเบเมามากจริง ๆ

“ปกติไม่เคยเห็นเมา...มันเมาแล้วเป็นแบบนี้ตลอดเลยปะ”  
 ซีที่ยืนนั่งเงียบอยู่นานเอ่ยถามหลังเห็นเบเดินทำยอดฮิตในแอปฯ tiktok

“ปกติไม่ค่อยเมา แต่เวลาเมาก็แบบนี้ตลอดเลย”

“เอาเรื่องอยู่นะ” ใบหน้าหล่อถูกประดับด้วยรอยยิ้มขำ  
 รอยยิ้มนั้นมันทำให้ซีดูดีขึ้นมากทีเดียว

“ทำไมเราไม่เคยเห็นซีเลยอะ” ผมเงยหน้าสบตากับร่างสูงที่  
 ยืนอยู่ข้างกายอย่างนึกสนใจ

ใช่...ผมค่อนข้างสนใจในตัวซีมากทีเดียว จะว่าซีตรงสเปกก็คง  
 ไม่มากไป เพราะคนตัวใหญ่ที่ยืนมองมาด้วยแววตาแสนเอ็นดูนั้น  
 ตรงสเปกผมมากจริง ๆ

“ปกติซีไม่ค่อยเที่ยว ยิ่งถ้ามาร้านนี้ยังไม่ค่อยอยากมาเลย”

“ทำไมล่ะ”

“มันไกลจากบ้านซีนะ”

“ไม่ได้อยู่หอหรอ”

“เปล่าครับ ซีอยู่บ้าน” ซีตอบด้วยท่าทางสบายๆ ก่อนจะ  
 อธิบายเสริม “ซีเรียนมอ M นะ บ้านใกล้มอก็เลยอยู่บ้าน”

“อ้าว เรานึกว่าซีเรียนมอ S”

เมฆและเพื่อนอีกสามคนในกลุ่มเดียวกับเมฆก็อยู่มหาวิทยาลัย  
 S เช่นเดียวกับผมและเบ เลยเข้าใจไปเองว่าซีคงเรียนที่เดียวกัน แต่  
 ไม่ใช่เลย

“เปล่านั้นหอรอก”

“เรียนคนละที่แล้วรู้จักกับพวกเมฆได้ไงเนี่ย”

“เป็นเพื่อนกันตอนมอปลายอะ”

“อ้อ” ผมพยักหน้าเข้าใจทันที “ดีจัง คบกันยาวยันมหา’ลัยเลย”

ผมไม่มีเพื่อนมัธยมที่ดีเลยสักคน ตอนนี้เป็นเพื่อนเพียงคนเดียวที่มี

อย่าว่าแต่เพื่อนมัธยมเลย ความทรงจำดี ๆ เกี่ยวกับชีวิตช่วงมัธยมของผมก็แทบไม่มีให้จำเลยด้วยซ้ำ

“แต่ซีดีใจนะที่วันนี้มาเกี่ยวกับพวกมัน” ร่วงสูงผินมองเพื่อนที่กำลังเคลื่อนในโหลว์ร่างกายไปตามจังหวะเพลงก่อนจะเลือนกลับมาสบตากับผมตรง ๆ อีกครั้งแล้วกล่าว... “เพราะมันทำให้ซีเจอเธอ”

“...”

“...”

คำพูดที่ดูเหมือนอยากแสดงออกว่าสนใจกันทำให้หัวใจดวงน้อยของผมสั่นไหว

และสุดท้ายก็เกือบเงินจนเสียอาการนิดหน่อย

“คิดงั้นหรือ”

“ก็...คิดงั้นแหละ” ใบหน้าหล่อจูดัยมุ่มปากส่งให้ก่อนจะคว่ำแก้วแอลกอฮอล์ขึ้นไปดื่มพร้อมกับสอดสายสายตามองไปทางอื่น

“...” น่าสนใจดีแฮะ

ผมพบว่าคิดอยู่ในใจโดยไม่ได้พูดอะไรออกไปเลย

เอาแต่ลอบยิ้มกับตัวเอง

“ถ้าเธอไม่ว่าอะไร” เสียงทุ้มน่าฟังของอีกฝ่ายเรียกให้เงยหน้าขึ้นมองอีกครั้ง “...ซีขอไลน์ได้ไหม”

คำขอนั้นทำเอาผมไปไม่เป็น  
ชะงักค้างอยู่อย่างนั้นราวกับติดขัด  
พอได้สติจึงทวนถาม

“...ไฉน?”

“ขอไลน์ครับ” ซีย้าพลางยื่นโทรศัพท์เครื่องหุ้มมาให้ผมที่ยืน  
อยู่ข้างกาย

“จะจิบเหร?”

“หึ ุ” ซีย้อมขำกับคำถามแสนตรง

“หรือเราเข้าใจผิด?” ผมย้ำถาม แม้ใจหนึ่งจะเชื่อไปแล้วว่าซี  
ขอไลน์เพราะอยากจิบ แต่ไม่ได้อยากคิดเองเออเอง การได้รับคำ  
ยืนยันจากปากซีย้อมเป็นเรื่องดี

“แล้วถ้าบอกว่าจะจิบล่ะ?”

แม้จะอยากได้คำยืนยัน ทว่าสิ่งที่ได้กลับเป็นการถามลองเชิง  
กันเสียอย่างนั้น

ก็น่าสนใจดี

“...” ผมยิ้มและไหวไหล่ ก่อนที่จะคว้าโทรศัพท์เครื่องบางมา  
กรอกไอทีไลน์ให้

แม้จะไม่ได้พูดออกมาว่าอนุญาตให้จิบ ทว่าการรับโทรศัพท์มา  
กรอกไอทีไลน์ให้เช่นนี้ก็ไม่ว่าอะไรกับการพูดอนุญาตออกมาตรง ๆ

ซีเองก็ดูไม่ใช่คนโง่ซื่อ เขาต้องรู้อยู่แล้วว่าการกระทำของผม  
หมายถึงอะไร

ผมไม่ได้ปิดรับหากใครอยากเข้ามาศึกษาดูใจ ถ้าไปกันรอด  
ก็พร้อมที่จะสานต่อ

แต่ก็นะ...ที่ผ่านมาก็ไม่เคยรอดสักคน

## Chapter 02

It doesn't make sense,  
but it feels so nice.

ยังไม่ทันถึงเวลาทำงานเลี้ยงต้องเลิกเราก็จำต้องหอบร่างไร้  
สติของเบอออกมาจากร้านเหล้า เพราะอีกฝ่ายเมามาจนหลับคอพับ  
ภาพตัดดับเหมือนโดนปิดไฟใส่หน้า

โชคดีที่ชีอาสาขับรถมาส่งถึงห้องพักของเพื่อนตัวดี ไม่อย่าง  
นั้นผมเจองานยากแน่นอน

แค่คิดว่าต้องหอบเบขึ้นแท็กซี่ แล้วต้องหอบมันขึ้นห้อง  
อีกที ก็อยากถอนหายใจสิรอบ

“ห้องนี้” ผมเอ่ยบอกขณะเดินนำไปไขประตูแล้วเปิดออกกว้าง  
เพื่อให้ชีที่แบกร่างหนักหลายกิโลกรัมของเบเดินเข้าไปข้างในได้  
สะดวก

ชีแบกร่างไร้สติของเบเข้าไปในห้องนอน โดยมีผมคอยจัดแจง  
ผ้าห่มและหมอนให้

คนตัวใหญ่วางร่างเพื่อนไว้บนที่นอนก่อนจะถอนหายใจออก  
มาฟรีดใหญ่ สีหน้าดูเหนื่อยล้าไม่น้อย

“ตัวก็ไม่ใหญ่ทำไมหนักอย่างกับกระสอบข้าวสาร”

“หี ๆ” เสียงบ่นจากคนตัวใหญ่ทำให้ผมที่ยืนมองอยู่หลุดหัวเราะก่อนจะเอ๋อแซว “เคยแบกกระสอบข้าวสารหรือไง”

ซีส่ายหน้าตอบ

ผมได้แต่ยิ้มซ้ำเขา ก่อนจะหันไปสนใจเพื่อนตัวดีที่นอนหลับสนิท จัดการดึงผ้าห่มคลุมร่างคนเม้าจนมิดคอแล้วผละออกไปหุบน้ำเปล่าในตู้เย็นมาสองขวด

ขวดหนึ่งยื่นให้ซี ส่วนอีกขวดวางไว้บนโต๊ะหัวเตียง เตรียมเอาไว้ให้เบนั่นแหละ คิดว่าอีกสักพักใหญ่ ๆ มันคงตื่นแล้วหิวน้ำจึงเตรียมไว้ ไม่อยากให้เพื่อนเดินไปทั่วทั้ง ๆ ที่ยังไม่สร้างเม้า เดียวจะชนนั่นชนนี่จนเจ็บตัวเอาได้

“เธอจะกลับเลยไหม เดี่ยวซีไปส่ง”

แม้จะรู้สึกดีที่เขาห่วงใย แต่ผมเกรงใจ แค่ว่ามาส่งเบเข้านอนก็ลำบากมากพอแล้ว

“ไม่เป็นไร เรากลับเองได้”

“ไม่ต้องเกรงใจหรอก” ซียิ้มก่อนจะกล่าวเสริม “ซีอยากรู้ว่าเธอพักที่ไหน”

ตรงดี...

ผมชอบคนตรง ๆ เสียด้วยสิ

“เอางั้นเหรอ”

“ครับ”

“เอางั้นก็ได้”

ผมไม่ได้รู้สึกไม่ดีที่ซีดูrukแรง กลับกัน รู้สึกชอบด้วยซ้ำที่เขากล้าพูดความต้องการของตัวเองออกมาตรง ๆ

“งั้นกลับเลยไหม”

“อือ”

พอดตกลงกันได้ผมก็เดินนำชี้ออกจากห้องเพื่อกลับไปยังรถ  
โดยไม่ลืมที่จะล็อกห้องให้เป็นอย่างดี  
หน้าที่พี่เลี้ยงคนเมาลิ้นสุดลง  
หลังจากนี้จะทำตามใจอยาก

**“เธออยู่คนเดียวเหรอ”** ซีถามขณะที่เคลื่อนรถยนต์คันหรู  
เข้ามาจอดในลานจอดรถของหอพัก

“อือ คนเดียว”

“...”

“ชีอยากขึ้นไปดื่มอะไรก่อนไหม”

“ถ้าถามว่าอยากขึ้นไปไหม ชีอยากนะ” คนตัวสูงกล่าวยิ้ม ๆ  
“แต่จะทำให้ดื่มอะไรละ ซีเพิ่งดื่มน้ำที่ห้องเบ”

“...” คำพูดของอีกฝ่ายทำให้ผมเหม้มปากเป็นเส้นตรง

ก็แค่หาข้ออ้างชวนชีขึ้นห้องเท่านั้นแหละ เขาเองก็น่าจะรู้ว่า  
ว่าผมต้องการอะไร ไหงแกลังกัันให้เงินอายุเสียอย่างนั้น

“หึ ๆ” เสียงหัวเราะในลำคอของคนตัวสูงที่นั่งอยู่ในตำแหน่ง  
คนขับทำให้ผมเสียอาการ

แต่ก็ไม่วายพูดเอ็ด

“ไม่ต้องมาขำเราเลยนะ”

ชีเอนศรัทธาไปพึ่งพนักก่อนจะเอียงใบหน้ามาจ้องแล้วถาม  
ด้วยน้ำเสียงจริงจัง

“เธออยากให้ชีขึ้นไปจริงเหรอ”

เขารู้ว่าขึ้นไปแล้วมันจะไม่จบแค่หาอะไรให้ดื่ม

เขารู้ว่าขึ้นไปแล้วเราทั้งสองจะเป็นยังไง

เขารู้...

ผมเองก็รู้

“อือ” เพราะแบบนี้ถึงได้ตอบตามความรู้สึกจริง ๆ

ผมต้องการ และพยายามเปิดโอกาสให้

ตอนนี้อยู่ที่เขาแล้วแหละว่าจะอยากไปด้วยกันไหม

ซีไม่ได้เอ่ยอะไร โบหน้าหล่อคมถูกประดับด้วยรอยยิ้มเจ้าเล่ห์

เขาดูมีเสน่ห์มากเวลายิ้ม

ทั้งรถเจียบไปครู่ใหญ่เพราะไม่มีใครยอมพูดอะไรออกมาเลย เราทั้งคู่ต่างก็จับจ้องกันไม่วางตา ในตอนนั้นผมไม่เข้าใจเลยว่าทำไม เขาถึงทำท่าสองจิตสองใจทั้ง ๆ ที่ดูสนใจผมอยู่มาก ซ้ำผมยังเปิดโอกาสให้ขนาดนี้แล้ว...

จนแล้วจนรอดก็เป็นอีกฝ่ายที่พูดขึ้นด้วยท่าทางแข็ง ๆ

“ซีไม่มีถุงยาง”

คำพูดของเขาเกือบทำให้ผมหลุดขำ

ที่อ้าอึ้งอยู่นานเพียงเพราะปัญหาแค่นี้หรือหรือ

ผมระบายยิ้มก่อนจะกล่าวหนึ่ง ๆ

“เรามี”

ดูเหมือนคำพูดของผมจะทำให้อีกฝ่ายชะงักไป และในเวลาเพียงไม่นานโบหน้าหล่อก็ถูกประดับด้วยรอยยิ้มแถมขำ...ครั้งนี้ซียิ้มจนตาแทบปิด และยั้งหัวเราะออกมาแบบไม่รักษาท่าที มันทำให้ผมรู้สึกตื่นเต้นขึ้นมาอย่างห้ามไม่ได้

ดูพยายามเกินไปไหมนะ

ไม่รู้แหละ...แม้ในสายตาคนอื่นผมจะดูง่าย แต่ขอบอกให้รู้ได้เลยว่าผมเองก็อยากได้ซีเหมือนกัน

ผมง่ายแค่กับคนที่ผมอยากได้เท่านั้นแหละ

“เธอนี่มัน...” คนตัวใหญ่เว้นจังหวะไปเหมือนอยากจะพูดอะไรต่อ ทว่าก็ไม่ได้พูดออกมา

เขายังหุบยิ้มไม่ลง

นั่นทำให้ผมเปลื่อยิ้มตามอย่างห้ามไม่ได้

“อะไร จะด่าว่าเราแรดหรือ”

“ซีจะกล้าด่าเธอได้ไง” เขาพูดกลัวหัวเราะ

ท่าทีสบาย ๆ ของอีกฝ่ายทำให้ผมรู้สึกผ่อนคลายตามไปด้วย

“แอบด่าในใจไปแล้วหรือเปล่า”

“ในสายตาเธอซีเป็นคนยังงี้ละเนี่ย”

คนหล่อ

ก็อยากจะทำอย่างนั้นอยู่หรอก แต่กลัวว่าเขาจะด่าว่าผมแรดจริง ๆ

“...” ผมไหวไหวไม่รู้ไม่ชี้ได้

“ซีแค่คิดว่าเธอเปิดเผยดี” อีกฝ่ายระบายยิ้มขณะอธิบาย “มีจริงหรือดูงงๆ”

“คิดว่าเราพูดเล่นหรือไง”

“หมายถึงมีตอนนี้หรือมีที่ห้อง”

“ก็...” ผมเบนสายตาไปมองทางอื่นครู่หนึ่ง ก่อนจะเลื่อนกลับมาสบกับซีตรง ๆ อีกครั้งพลางบอก “ก็มีทั้งตอนนี้และมีที่ห้องด้วย”

“หึ ๆ” เป็นอีกครั้งที่ซีหลุดหัวเราะ

ท่าทางของเขาทำให้ผมรู้สึกว่าพวกแก้มันร้อนผ่าวขึ้นมาราวกับจะไหม้

“ข้าอะไรเล่า พวกัวมันสบายใจกว่านี่นา” สุดท้ายก็ต้องแก้เงินด้วยการก้มหน้างุดแล้วพึมพำคนเดียว

แน่นอนว่าซีได้ยื่นที่ผมพึมพำ

“ไม่เคยเจอใครเปิดเผยแบบเธอเลยแฮะ”

“แล้วปกติเจอแบบไหน”

“ก็...” ซีทำหน้าที่กอดอยู่ครู่หนึ่งก่อนจะอธิบายอย่างใจเย็น “ส่วนมากที่เจอ ถ้าไม่แนวแก๊งใสไปเลยก็แนวอ้อมโลก แนวอ่อยเนียน ๆ แบบที่ถ้าไม่รู้แกวก็จะตามไม่ทัน”

“ซักช้าแบบนั้นก็ไม่น่ากินพอดี”

“ฮ่า ๆ”

“...” เสียงหัวเราะของซีทำให้ได้สติว่าพูดอะไรโง่งมงายเกินไป ซีเอาแต่หัวเราะและปล่อยให้ผมเงินจนเสียอาการอยู่นาน ก่อนจะกลับมาพูดด้วย

“เธอขยับมานี่นิดนึงสิ”

“หือ?” ผมเลิกคิ้วสงสัยขณะเอียงตัวและขยับเข้าไปใกล้ซี

“ใกล้อีกนิด”

แม้จะไม่เข้าใจว่าเขาให้ขยับเข้าไปใกล้ทำไม แต่ก็ยังทำตามคำสั่งอย่างว่าง่าย ซีขยับเข้าใกล้จนระยะห่างระหว่างใบหน้าเราเหลือเพียงคืบเดียว

การได้สบตากันในระยะประชิดแบบนี้ไม่เป็นผลดีเอาเสียเลย เพราะหัวใจมันสั่นไหวได้อย่างง่ายดาย

ซีตัวหอมมาก

เป็นกลิ่นที่ละมุนละม่อมชวนให้เคลิบเคลิ้ม

“จะจูบหรือ” ผมแก๊งพูดแซวเพราะรู้สึกประหม่าขึ้นมาดี ๆ

“ครับ จะจูบ”

“อือ”

ไม่ทันที่สมองจะได้ประมวลผลและเตรียมการตั้งรับริมฝีปากหยักก็ประทับลงมาที่เรียวปากผม มันเป็นสัมผัสที่นุ่มนวลและชวน

ให้รู้สึกถูบวบตรงท้องอย่างบอกไม่ถูก

ผมจับตอและวางมือไว้ที่อกแกร่ง เหมือนเราสองคนถูกดูดเข้าหากันและกัน เพราะทันทีที่ริมฝีปากสัมผัสร่างกายมันก็ตอสนองแล้วเคลื่อนไหวไปเอง ซีเลื่อนมือมาปลดเข็มขัดนิรภัยออกให้ก่อนจะยื่นมือข้างหนึ่งมาประคองกรอบหน้า ส่วนอีกข้างคว้าเอวให้ขยับเข้าไปหา

ซีรวปร่างผมให้ขึ้นไปนั่งคร่อมอยู่บนตักโดยที่ริมฝีปากเรายังคลอเคลียกัน

มันเป็นอะไรที่ทำให้รู้สึกตื่นเต้นดิ้นระมัด

มือใหญ่ประคองร่างผมไว้เพื่อไม่ให้ตกจากตัก ในจังหวะที่ขยับตัวเพื่อนั่งให้ถนัดขึ้นก็รับรู้ถึงบางอย่างที่ตื่นตัวเต็มที่ ผมผละริมฝีปากออกมามองหน้าซีตรง ๆ ซึ่งคนตัวใหญ่ก็ยิ้มร้ายพลางแก้มตัวอย่างไม่จริงจัง

“ก็เธอน่าพืด”

“...” คำพูดของเขาทำให้หุบยิ้มไม่ลง

เพียงเพราะคิดว่าผมน่าพืดทำให้เป้ากางเกงเขาตุงได้ขนาดนี้เลยหรือ

ต้องดีใจไหมล่ะเนี่ย

“เรารู้ตัวหรือเปล่าว่าตัวเองน่าพืด หือ?” ซีถาม ขณะเดียวกันก็ใช้นิ้วชี้เกี่ยวสาบเสื่อเซ็ดที่ถูกปลดกระดุมไว้สองเม็ดอย่างนิกสนุกตาคมหลุมมองแผ่นอกครู่หนึ่งก่อนจะเลื่อนกลับมาสบกันอย่างเก่า

“...รู้”

“หรือ” ซีดูพอใจกับคำตอบไม่น้อย เขายิ้มมุมปากก่อนจะค่อย ๆ ใช้นิ้วเกี่ยวกระดุมเสื่อผมจนมันหลุดอีกเม็ด เผยให้เห็นผิวบริเวณหน้าอกมากขึ้น “งั้นให้ซีพืดได้ไหมครับ”

ไม่รู้ทำไมถึงรู้สึกว่าคุณพูดคำจาของชีน่าฟัง  
มันฟังดูสุภาพ แต่ก็ไม่ได้ชวนให้รู้สึกห่างเหิน  
กลับกัน...การที่เขาแทนตัวเองด้วยชื่อทำให้รู้สึกว่าคุณว่าง  
ระหว่างเราลดลง

“เอาสิ” ตอบพลางไปรอยยิ้มให้ ขณะเดียวกันก็ใช้กันเปิด  
ร่างกายที่แข็งตึงได้ทางแกงของอีกฝ่ายเชิงหยอกล้อ “พีดีให้สาแก่ใจ  
ซีเลย”

“ถ้าเอาให้สาแก่ใจซีกแล้วเธอซ้ำ”

“ซ้ำเลยเธอ”

“...”

“นี่จะทำกันถึงขั้นไหนล่ะเนี่ย”

“ก็...” ซีแกลังขำกัันผมพลางตอบ “ขั้นสุด”

“อ้อ”

ริมฝีปากถูกชิ่งซ้ำอีก ทว่าครั้งนี้เป็นสัมผัสที่หนักหน่วงกว่า  
เก่า เรียวลั่นชั้นสอดเข้ามาในโพรงปาก เขาดูคุณลั่นผมราวกับอยาก  
จะกลืนมัน

จูบที่ดูดดื่มของเขามันชวนให้คิดลามาก

ซีผละจูบออกแล้วลากริมฝีปากรื้อนผ่าวงลงมาที่ลำคอระหง  
จูบซบเบาๆ แล้วขบกัดมันอย่างหยอกล้อ บ้างก็เลียดื้อๆ ชวนให้  
รู้สึกวูบวาบ เขาลากริมฝีปากลงมาที่หน้าอก ค่อยๆ ใช้ลิ้นเล่นโลม  
ที่ยอดอกเม็ดเล็ก

มันเสียว

และยิ่งรู้สึกเสียวช่านมากเท่าไรผมก็ยิ่งแ่่นอกให้เขาทำ  
ตามใจได้ถนัดมากเท่านั้น

“อึก” กัดปากแน่นเมื่อมือใหญ่เลื่อนมาปลดกระดุมเช็ดออก

จนหมดทุกเม็ด ข้าร้ายยังแยกسابเสื่อออกกว้างเผยให้เห็นแผ่นนอก  
ที่เปลือยเปล่าได้เต็มตา

“เธอจะสวยทุกสัดส่วนเลยหรือไง” โบกหน้าหล่อผละจากการ  
เล่าโลมออกมาเอ๋ยชม

“ชอบไหมล่ะ”

“...” ซิไม่ได้ตอบ โบกหน้าหล่อยิ้มก่อนจะโน้มลงมาเล่าโลมตรง  
เนินอกซ้ำอีก ขณะเดียวกันก็เอื้อมมือไปปิดไฟในรถ ตอนนี้มีเพียง  
แสงไฟจากลานจอดรถที่ลอดผ่านเข้ามา

ยังดีที่มันพอทำให้เห็นว่าอะไรเป็นอะไร

ซิในความมืดก็ยังหล่อเหลาไม่เปลี่ยน

คนตัวใหญ่ปรับเบาะให้เอนลงนิดหน่อยแล้วจับขาผมเบี่ยง  
กลับมาอยู่ข้างเดียวกัน จากนั้นก็จัดการปลดตะขอและชิปกางเกง  
ยีน แล้วถอดมันออกไปพร้อมชั้นในตัวจิ๋ว

เขาถอดมันอย่างช้าของ

ทุกอย่างดูง่ายเมื่อถูกซิจัดการ

เมื่อเปลื้องผ้าออกไปจนพ้นขาผมก็กลับมานั่งคร่อมตักซีอย่าง  
เก๋ ซ้ำยังโน้มลงไปจูบเขา มือข้างหนึ่งยันเบาะ ส่วนอีกข้างก็พยายาม  
ปลดตะขอและชิปกางเกงเจ้าของรถ คvikแก่นกายแข็งตึงออกมา  
รูตริ่ง แม้สัมผัสแรกที่จับจะตกใจกับความใหญ่อยู่บ้างแต่ก็รูตริ่ง  
มันอย่างสนุกมือ

ซิเองก็ไม่ได้ทำตัวนิ่งเฉยยามที่ถูกปรนเปรอด้วยมือ เขาสอด  
นิ้วเข้าไปในช่องทางด้านหลังของผมเพื่อเบิกทาง บ้างก็สอดเข้าออก  
บ้างก็ใช้นิ้วถ่าง

มันรู้สึกดีเสียจนผมต้องผละริมฝีปากออกมาครางเสียงหวาน  
เพื่อให้เขารับรู้ว่าที่เขากำลังทำนั้นดีแล้ว...และผมชอบมาก

“อ้า...ซี” ผมเปลือยครางพร้อมกับเรียกชื่ออีกฝ่าย เพราะอยู่ ๆ เขาก็เพิ่มจำนวนนิ้วเข้ามาในช่องทางด้านหลัง มันรู้สึกเจ็บ แต่ในเวลาเดียวกันก็รู้สึกดี

ดีจนร่างกายมันตอดรัดนิ้วเขาแน่น แล้วก็ไม่วายโดนแสว

“เห็นเรอตอดดีขนาดนี้ซีไม่เอากาใช้แค่นิ้วแล้วละ”

“...”

“ดูขงอยู่ไหนครับ”

“เรามีไซซ์ห้าสี่นะ”

“ของซีห้าหก”

“...” ผมเปลือกัตรีมฝีปากล่างอย่างลึมตัวเมื่อได้ยินเขาบอกขนาดมาแบบนี้

หากเราทำกันที่ห้องคงมีดูขงหลายไซซีให้เขาเลือก

“หี ๆ” เสียงหัวเราะในลำคอของซีเรียกสติให้กลับมาโฟกัสที่ใบหน้าเขาได้อีกครั้ง “จินตนาการไปถึงไหนแล้วครับ”

“ดูออกขนาดนั้นเลยหรือ”

“ดูออกเลย” ซียิ้มขำก่อนจะวกเข้าประเด็นก่อนหน้า “หียบดูขงมาสิ น่าจะพอใส่ได้”

“...”

“เธอยั้วขนาดนี้ ซีไม่ยอมถอยหรือกนะ”

ผมจูดยิ้มก่อนจะเอ้อมไปหียบกางเกงซึ่งถูกถอดทิ้งไว้ที่เบาะข้าง ๆ เพื่อหียบดูขงในกระเป๋าลัง จากนั้นก็โยนมันไว้ที่เก้าอี้อย่างไม่นึกแยะ

“เราใส่ให้ไหม” ผมเสนอ

“เอาสิ”

พอได้รับคำอนุญาตผมก็ไม่รีรอ ฉีกซองดูขงแล้วหียบมัน

ออกมาสวมแก่นกายใหญ่ที่ตั้งตรงอยู่ระหว่างขา มันค่อนข้างคับแน่นและคลุมลงไปไม่มีมิติโคน แต่ยังพอสวมได้ ทว่าก็ไม่แน่ใจเหมือนกันว่าจะขาดหรือแตกไหมตอนกระแทก

“เราจะจำไว้...” ผมเลื่อนสายตาขึ้นมาพบกับซีตรง ๆ หลังจากจัดการสวมถุงยางให้เขาเรียบร้อยแล้ว “จะจำไว้ว่าซีไซค์ห้าหก”

พุดจบก็ยกตัวแล้วจับส่วนนั้นของซีจ่อช่องทางด้านหลัง จากนั้นก็กดตัวลงไปนั่งทับ ค่อย ๆ ขยับตัวเพราะรู้สึกเจ็บอยู่นิดหน่อย ก็นะ...ใหญ่ขนาดนี้

ผมไม่เคยโดนไซค์ใหญ่ขนาดนี้เลยนี่นา

“อ้อ” ซีเองก็พยายามข่มอารมณ์สุดๆ เขาครางครือในลำคอ ตอนที่ผมขยับตัวและครอบครองส่วนนั้นของเขาได้จนมิด

เราต่างหายใจหอบถี่และค้างเติ่งอยู่ในท่านั้นครู่หนึ่งเพื่อรอให้ร่างกายคุ้นชิน

ผมจะไม่ทนเลยหากมันให้ความรู้สึกเจ็บเฉย ๆ

แต่นี้มันทั้งเจ็บ จุก และเสียวซ่า ทำให้รู้สึกดี อีกทั้งสถานที่ตรงนี่ยังทำให้ตื่นเต้น ผมไม่เคยเอากับใครในรถ แต่บอกตรง ๆ ว่า ถ้าได้ทำกับซี...จะที่ไหนก็ไม่เกี่ยง

มือใหญ่ประคองรอบเอวไว้หลวม ๆ ตอนที่ผมเริ่มขยับขึ้นลงด้วยจังหวะเนิบนาบ ประสาทการรับรู้เริ่มเบลอเพราะรู้สึกดีเกินไป ซีใช้มือข้างหนึ่งมาเชี่ยยอดอกเล่น นั่นทำให้รู้สึกเสียวยิ่งกว่าเก่า

“อ้อ!” ผมครางลั่นตอนที่คนใต้ร่างกระแทกสวนขึ้นมา “ชะ... ซีรู้สึกดีไหม”

แม้ว่าจะพูดแทบไม่เป็นประโยคแต่ผมก็ยังเลือกที่จะถามอีกฝ่ายด้วยเสียงที่แหบพร่า

“ดีครับ”

“...”

“โคตรดี” ตอบเสร็จก็ตามด้วยเสียงสุดปาก

คำตอบของเขาทำให้ผมล้าพองใจ ใช้สองมือเกาะไหล่กว้าง เอาไว้แล้วขยับสะโพกเร็วขึ้น ซึ่งดูเหมือนว่าซีจะชอบมาก เขาฟาดกันผมแล้วขยำมันจนเนื้อล้นมือ

“อ๊ะ!” ผมตกใจตอนที่เขาฟาดมือลงมา

และตกใจซ้ำอีกตอนที่ซีจับเปลี่ยนท่าเป็นดอกก็โดยให้ผมหันหน้าไปหาประตูฝั่งคนนั่ง จากนั้นซีก็สอดใส่เข้ามา แม้ทำนี้จะได้มองหน้าหล่อ ๆ ของอีกฝ่ายแต่ก็ยังได้กลิ่นหอมกรุ่นจากตัวเขา

รับรู้สัมผัสจากมือเขาที่ยังประคองอยู่รอบเอว

อีกทั้งยังมีเสียงครางอ้ออึ้งในลำคอและลมหายใจหอบถี่

ซีจับเอวผมไว้แน่นแล้วกระแทกเข้ามาไม่พัก มีหลายครั้งที่แก่นกายใหญ่กระแทกโดนจุดกระสัน มันทำให้ผมร้องครางออกมาอย่างเสียวซ่าไม่แม้แต่จะเหนียมอาย

ริมฝีปากกรุ่นร้อนประทับลงมาที่แผ่นหลังเบา ๆ ก่อนจะผละออกมาพูดเสียงพรั้งข้างใบหู

“ซีเพิ่งบอกว่าจะจับเธอเมื่อไม่กี่ชั่วโมงก่อน เราสองคนข้ามขั้นตอนกันเกินไปไหมนะ”

เสียงกระซิบของเขาเร้าอารมณ์ได้ดีชะมัด

“อ้อ! มะ...ไม่เป็นไร เราไม่ถือ” ผมตอบด้วยเสียงที่ค่อนข้างกระต่อนกระแทนเพราะยังต้องรับแรงกระแทกจากอีกฝ่าย มีบ้างที่ผมโยกรับแรงส่งทำให้แรงกระแทกนั้นมากขึ้น

“หึ ๆ” ได้ยินอีกฝ่ายหลุดหัวเราะก่อนจะตามมาด้วยเสียงพูดที่ติดไปทางชื่นชม “ซีจะถูกใจเธอจริง ๆ”

ว่าจบคนตัวใหญ่ก็ลากลิ้นเลียใบหูของผมจนเปียกชุ่ม มันทั้ง

เสียวและจ๊กจี้ ทั้งคำพูดและการกระทำของเขาทำให้ผมรู้สึกดี...ดี  
มากจนร่างกายมันตอดรึดแก่นกายซีไม่หยุด

“อะ...อ้า!” ผมครางลั่นตอนที่ซีกระแทกเข้ามาโดนจุดกระสัน  
และดูเหมือนอีกฝ่ายจะจับจุดได้แล้วว่าทำยังไงผมถึงจะครางเสียง  
หวานให้ได้ฟังบ่อย ๆ ซีย้าจุดนั้นอยู่ไม่ห่าง มันทำให้รู้สึกว่าเขาไว้  
เรียวแรง “อ้า ซี”

“ครับ ซีฟังอยู่”

“อ๊ะ ดะ...ดีจัง” หอบหายใจและพยายามพูดให้เป็นคำ

“เงินชอบใช้ไหม” เขาถามเสียงติดแหบ

“ชอบ เราชอบ อ้า”

“...”

ยิ่งบอกว่าชอบซีก็ยิ่งเพิ่มแรงส่งและจังหวะความเร็ว เอวสอบ  
กระแทกกระทั้นเข้ามาถี่ขึ้น ขณะเดียวกันก็ประคองรอบเอวผมให้  
โยกรับแรงส่งนั้น

มันเสียวช่านเสียวจนทนไม่ไหว

“อะ...อ้า!” และสุดท้ายก็ปลดปล่อยน้ำกามออกมาจนเลอะ  
เต็มเบาะ

อารมณ์ของซีพุ่งทะยาน แม้ว่าจะไม่ได้ปลดปล่อยออกมา  
พร้อมกัน แต่เขากระแทกกระทั้นอีกเพียงไม่กี่ครั้งความเร็วนั้นก็  
ค่อย ๆ ลดลงจนในที่สุดก็หยุดการเคลื่อนไหว ใบหน้าหล่อชลบงมา  
ที่แผ่นหลังผมแล้วหอบหายใจก่อนจะค่อย ๆ ถอนแก่นกายออก

มันรู้สึกวูบไหวอย่างบอกไม่ถูกตอนที่ส่วนนั้นของซีถูกถอน  
ออกไป

เขาจัดการถอดถุงยางออกแล้วมดมันไว้อย่างดี ก่อนจะแก้ง  
จับส่วนนั้นที่ยังแข็งตึงมาตีกันผมพลงเอ๋ยเรียก

“จึนครับ”

“หือ?” ผมขานรับในลำคอ ไม่ได้หันไปมองอีกฝ่าย ยังเอาแต่  
ชนหน้ากับขอบประตู

“ต่ออีกได้ไหม”

แต่กึนะ...คำพูดต่อมาของเขาก็ไม่ได้ต่างจากที่คิดไว้เท่าไร

ดูเหมือนเราจะใจตรงกันอยู่แหละ

“ชื้ออยากต่อที่นี้หรือขึ้นไปต่อที่ห้อง” ผมเอี้ยวหน้ากลับไปมอง  
ซีเพื่อรอคำตอบ

“ก็อยากไปต่อห้องเธออยู่หรงอก แต่ชึกัล้วยาว”

“ค่างได้ เราไม่ถือ”

ดูเหมือนคำพูดของผมจะทำให้อีกฝ่ายนึกขำอีกแล้วถึงได้ยิ้ม  
ออกมาแบบนั้น มันก็ดูดีอยู่หรงอก แต่ก็น่าตีเหมือนกัน จะมองว่า  
เป็นรอยยิ้มแบบเอ็นดูก็ได้ หรือจะมองว่าเป็นรอยยิ้มกวนโอ๊ยก็ได้  
เหมือนกัน

มันอยู่ที่คนมองจริง ๆ

ซีโน้มลงมาจับที่ไหล่ผมหนึ่งครั้งก่อนจะสรวลภาพเรื่องที่ลึลล  
ไม่ยอมให้ผมพาขึ้นห้องสักที

“วันนี้ชื้อไม่อยากค่างเท่าไร”

“...”

“เมื่อวานค่างที่ห้องไอ้เมฆไปแล้ว ถ้าวันนี้ไม่กลับบ้าน แม่ฆ่า  
ชื้อตายแน่”

“ถามจริง?” ผมถามอย่างไม่อยากจะเชื่อ

เขายังกลัวแม่อยู่หรงอก

หน้าตาดูไม่ใช่คนประเภทนั้นเลยแฮะ

“ชื้อรู้ว่าดูไม่น่าเชื่อ แต่เรื่องจริงนะ”

หน้าตาหงอยๆ รวากับลูกหมาโดนทิ้งของเขาทำให้ผมเชื่อไป  
เกือบหมดใจแล้ว

“งั้นต่อที่นี้ก็ได้” คำตอบนั้นทำให้ลูกหมาหงอยเมื่อครู่กลับมา  
หูตั้งหางกระดิกได้ในเวลาอันรวดเร็ว

ซีหยิบถุงยางที่วางกองอยู่กับกางเกงผมบนเบาะข้างๆ มากำ  
ไว้ในมือก่อนจะบอก...

“รอบนี้เราไปทำกันที่เบาะหลังได้ไหม”

“...”

“ซีอยากมองหน้าเธอ”

หัวใจดวงน้อยของผมพลอสั่นไหวเมื่อได้ยินอีกฝ่ายพูดแบบ  
นั้น

ผมเองก็อยากจะมองหน้าเขาเหมือนกัน

มันต้องรู้สึกดีกว่าทำกันในท่าดอกก็แน่นอน

“อ้อ ทำที่เบาะหลังก็ได้”